

Наталя Созіна, художній керівник гурту «Арарат» з Одеси: Коли ми занесли ударну установку до церкви, у присутніх були різні враження

Нашу групу організував пастор Ярослав Моток, він і дав назву.

Гурт сформувався рік тому, але постійно почали працювати у лютому 2019 року. Ярослав сформував групу з метою служіння музикою в громаді, щоб покращити служіння музикою. Мета групи – звернути увагу на музичне служіння як на важливу сторону, бо музичне служіння стоїть на другому місці після проповіді. Наша мета – прославляти Бога музикою, покращувати музичне служіння у церквах до професійного рівня.

Наше бажання, щоб це було так.

Ми всі з однієї громади. До складу групи входять: пастор Ярослав Моток (електрогітара), його син Ернест Моток (ударні), Павло Титяничко (бас-гітара), Наталя Созінова, це я, (на клавішах), Амалія Бурка (солістка). Вік виконавців дуже різний – від дев'ятнадцяти до п'ятдесяти років. Збираємося на репетиції два рази на тиждень по три години.

Я не вважаю себе керівником групи, просто маю музичну освіту, а взагалі, ми все вирішуємо разом. Ернест навчається на програміста, Амалія вчиться в Польщі в адвентиському виші на викладача.

Як підбираєте репертуар?

Матеріал шукаємо на просторах інтернету. На зустрічі кожен показує свою пісню, обговорюємо текст та музику, потім вчимо.

Але зараз плануємо писати і виконувати свої власні пісні, які були б притаманні тільки нашому гурту, щоб поповнити скриньку адвентистських християнських музикантів. Ярослав вже написав першу пісню, над якою ми працюємо. Він у подальшому збирається писати для нашого гурту. Я пишу музику, бо за фахом композитор, закінчувала Одеську консерваторію.

Як сприймають ваш гурт у вашій громаді? Ви прославляєте Бога піснями в інших громадах?

Коли ми занесли ударну установку до церкви, у присутніх були спочатку різні враження, різні погляди на це. Але після того, як почули наш спів, церква сприймає нас з любов'ю. Ми стараємося, щоб наші пісні торкнулися сердець багатьох людей. Зараз почали чекати на наші виступи, запрошувати на програми, після виступів дякують. Ми розуміємо, що Бог бажає, щоб ми й надалі прославляли Його Ім'я виступами нашої групи.

Ви плануєте розширювати свій колектив іншими учасниками?

Я граю на клавішах і співаю, але нам не завадило мати ще одного вокаліста. Іноді наші діти співають з нами. Хор нашої громади також декілька разів співав з групою.

Співаємо пісні українською та російською мовами. Діткам знайшли пісню на івриті.

Наша група – це маленька сім'я. Мій чоловік Михайло завжди підтримує мене, знімає наші виступи, коли потрібно, підспівує нам. А Юліана Тетянічка грає на маракасах. Вони вже теж частина нашої групи. Також нам допомагає Михайло, коли на своєму бусі возить нас на виступи.

Вас запрошують на виступ до інших громад? Де приймали участь?

Так, нас запрошують в інші громади. Минулими вихідними ми їздили у місто Нова Одеса на євангельську програму. Восени нас запросили грати на музичному форумі, на який приїжджали Павло Фестер та сім'я Лупулішиних Лесі і Олександра. У червні був

концерт нашої групи. Два рази грали на дитячому музичному фестивалі. В неділю ми будемо грати в місійному проєкті Арт-кафе.

Вас запрошували на християнські дні народження?

Ні, але якщо запросять християни, будемо грати.

Ви вже записали свої диски?

Ми декілька місяців обговорюємо мету – випустити власний альбом. Ми не маємо спонсорів, але є в нас член групи, який для нас дуже важлива людина, це Сергій Золотар. Сергій звукооператор, він завжди з нами. За власні кошти він закупив апаратуру, мікрофони, колонки. Ярослав за власні кошти закупив інструменти.

Як ваші рідні сприймають ваші репетиції, виступи?

З розумінням. Жодного разу я не почула від свого чоловіка, що він проти. Також не чула і від чоловіка Амалії, який постійно їздить з нами у поїздки. Світлана Моток, жінка Ярослава, з розумінням сприймає наші відлучення з дому.

Як вам вдається підтримувати у колективі дружні стосунки і порозуміння, бо у вас люди різного віку?

Так, у нас різний вік, різні бажання. Бували моменти спочатку, коли ми трішки сперечалися, але ніколи ми не сварилися, не збиралися покидати гурт. Коли виникають питання, я, як художній керівник, питаю у Бога поради, бо часто не знаю відповіді. Бог нас веде, показує дорогу, вихід з непростієї ситуації.

Були цікаві моменти, які запам'яталися?

У минулому році на дитячому музичному фестивалі повністю виключилася апаратура, але діти молодці продовжували співати, а музиканти грати. На минулих вихідних, коли ми були у Новій Одесі, ми спали на матрацах в Будинку культури. Там не було

охорони, й наші чоловіки залишилися ночувати й охороняти нас. Не дуже звичні та некомфортні моменти об'єднують. Ми допізна розмовляли, спілкувалися з пастором. Не члени громади потім підходили до нас, казали, що так було добре спілкуватися разом з пастором, з нами.

Запитання – Алла Шумило